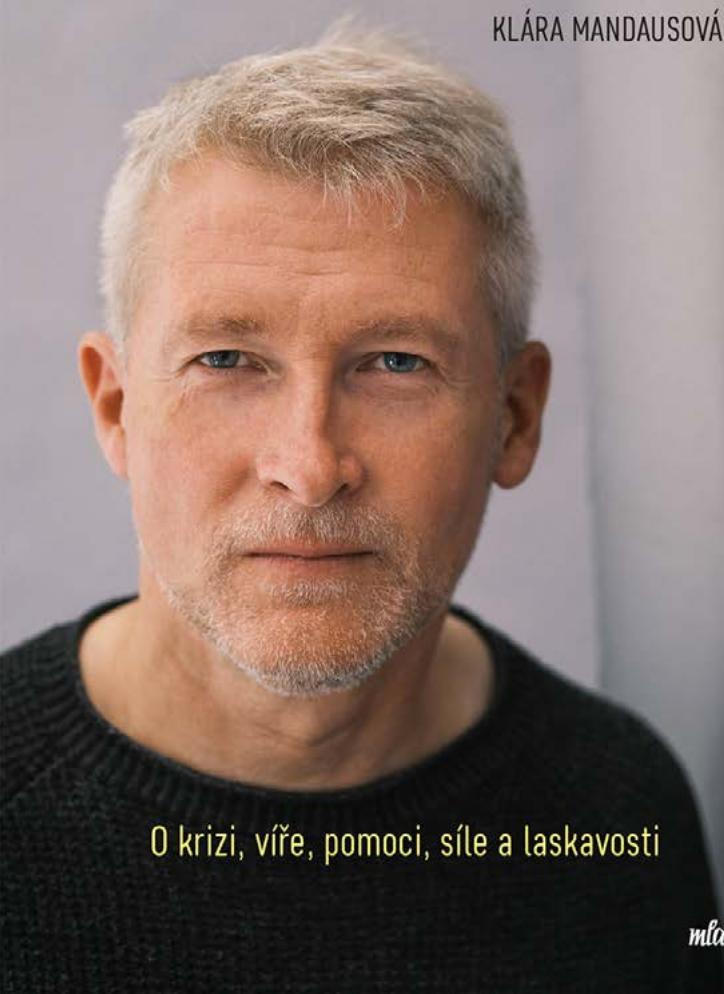

DOBRO A ZLO 21. STOLETÍ

MAREK ORKO VÁCHA

KLÁRA MANDAUŠOVÁ

O krizi, víře, pomoci, síle a laskavosti

mladá fronta

Dobro a zlo 21. století

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

Marek Orko Vácha, Klára Mandausová

Dobro a zlo 21. století – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

DOBRO A ZLO

21. STOLETÍ

DOBRO A ZLO
21. STOLETÍ
MAREK ORKO VÁCHA
KLÁRA MANDAUSOVÁ

Text © Marek Orko Vácha, Klára Mandausová
Cover photo © Robert Tichý

ISBN tištěné verze 978-80-204-6049-3

ISBN e-knihy 978-80-204-6060-8 (1. zveřejnění, 2022) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-204-6061-5 (1. zveřejnění, 2022) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-204-6059-2 (1. zveřejnění, 2022) (ePDF)

OBSAH

V tekutém písku dvou barev	12
O Markovi Orko Váchovi	17
I. Dějiny neskončily	25
II. Strach v nás	37
III. Pod Hippokratovou přísahou	55
IV. O altruismu	63
V. Věřící a ateisté	83
VI. Kouzlo celého člověka	105
VII. My a ti druzí	119

*„Zlo je absolutně nekreativní,
je stále stejné. Dobro je jiskřivé,
tvůrčí, roztančené, sebeironické
a velmi humorné.“*

Marek Orko Vácha

V tekutém písku dvou barev

Kdo je dobrý a kdo zlý? Odkud se zlo bere a kde začíná? Rodíme se jako dobří, nebo jako mizerové? Dokážeme být dobří, přestože žijeme ve světě, který je zlý? Poznáme, když pácháme zlo? Může být i dobro zlé? Lze zlu oplácet zlem? A existuje vůbec definice dobra a zla?

Je tolik otázek! Odpovědi vyskakují náhle jako ryba nad hladinu, ale můžou se pod ní i dlouho schovávat, převalovat se v temnotě dna, čekat na objevení a pak se vynořit, zablácené a nejisté.

Dobro a zlo existují v čase vedle sebe, míchají se a prolínají. Bojují spolu, předávají si vládu, prohrávají, uvolňují si místo, rozměňují se a mísí se navzájem.

Jsou tekutým pískem, zrnky dvou barev, černé a bílé. Aby bylo zřejmé, kdo je kdo, na kterou stranu se přidat.

Bylo to tak v dávné i nedaleké historii stejně jako ve 21. století.

Nad definicí dobra a zla v nedávné době někteří mávali rukou. Jsou to jen filozofické termíny, kdo by se jimi zabýval, vždyť je na světě tolik zábavy!

Přemýšlet o nich se totiž začíná, až když je uveřejněno...

V novém tisíciletí vytrhl západní svět z jízdy na radosti atentát na newyorská Dvojčata. 11. září 2001, krutý začátek věku, který si mnozí s nadějami malovali jako ten nejlepší, co kdy byl.

Desítky let po skončení druhé světové války se nic nezdálo být nemožné. Západní civilizaci ovládl hédonismus. Psi mají své šampaňské a adventní kalendáře, lidé klimatizovaná jógová studia a sociální sítě, jejichž prostřednictvím lze vydělávat miliony bez nutnosti cokoli umět a znát. Svět, ten západní, se zdá být bez chyb, existují pilulky pro zábavu i na milování a to ošklivé a hrůzné se děje jen ve filmech nebo v televizi. Odpustkem za vlastní pohodlí a štěstí budiž pár set nebo tisíc zaslaných na dobročinné konto. Lidská touha po blahu se plní až k zalknutí.

Teroristický útok přetrhl krásné snění a proměnil jej na noční můru. Dotkl se v té době nedotknutelného. O několik let později přišla hospodářská krize. Ale pořád to ještě bylo pro mnohé spíš takové šťouchnutí. Šílené, ale daleké. Zeštíhlilo peněženky, ale většinou ne tak, že by tato dieta ohrožovala život vyhladověním. Začal se ale klubat strach a údiv, zaseté semínko pochybnosti: Takže my nejsme nesmrtelní? Zapadlo do půdy a jeho čas růstu a kvetení přišel v roce 2020. Na světlo světa, který se zdál být tolik

bezstarostný a pevně svištěcí v pohodlných kolejkách, ho vytáhla pandemie.

Cože? Nemoc, která se týká úplně všech? I sousedů, kteří si každý rok dopřejí dovolenou na Bali, multimiliardáře, co kotví se svou jachtou v Cannes, farmáře, který postává každou středu na trhu, i té krásné mladé holky odvedle? Nákaza a smrt zasahovala i tam, kde si ji málokdo uměl představit. Vzala to kobercovým náletem a nezastavilo ji bydlení na prestižní adrese, akademický titul, peníze, ani věk nebo náboženské vyznání.

Nikdo ho nezval, přesto se okem neviditelný nepřítel začal ohromnou rychlostí rozlézat a hodovat na své vlastní hostině. Než mu došlo, že chce-li přežít, může sice své vynucené hostitele ožebračit, ale nikoli zabít, stálo to mnoho životů po celém světě. Padni, komu padni, pán nebo kmán.

Spolu s virem postupoval strach, chaos, ale i soucit, potřeba a chuť pomáhat. Západní svět přepnul na autopilota, aby získal čas na přemýšlení, jak přežít.

Pandemii se v západním světě podařilo to, co v posledních téměř desetiletích nikomu: Obnažila v člověku dobré i zlé. Konec – Italové pro to mají přesný výraz *dolce far niente* – sladkého nicnedělání.

Nemoc vyburcovala k záchraně. Najednou tu nešlo o drahá auta, vily s bazénem, noci v pětihvězdičkových hotelích na pláži, o sousedské spory kvůli jablku, co spadlo na cizí